

JAKPAK JE DNES U NĀ•S DOMA? - PAN UĀĀITEL A RĀ•Ā½ENKA

NedĀ•le, 26 listopad 2017

Tak jsem brzy ráno v pĀ•l deváté koneĀ•nĀ• vylezla ven, pevnĀ• rozhodnutá, Ā•e dnes to bude opravdu velká ranní procházka. A vydala jsem se tedy opaĀ•ným směrem než obvykle - tedy ne jen obejít blok, sebrat a odložit Kayovy hovínka poĀ•kat, dokud z nĀ•j nevykape poslední Ā•Ā•rání - a namířila si to kolem Billy nĀ•kam dozadu. Asi po dvaceti minutách jsme potkali krásnou sleĀ•nu v nádherném, jednoznaĀ•nĀ• na míru šitém kabátku.

SleĀ•inka to byla psí, mladá ani ne tĀ•mi Ā•tvrtĀ• roku, a boloĀ•aĀ•ka. Kayo se k ní choval s nejvyšší nobilitou, vynechal nĀ•jaké ty sexuální nabídky a nakonec se kolem nás jen honili a pošřuchovali. Pán, majitel, a její velký milovatel, byl velmi pĀ•tímijemný. Pověděl, Ā•e jeho paní vĀ•bec, ba dokonce kategoricky - nechtĀ•la v bytě psa. Za Ā•cenu! Ale on si nakonec tohle malé psí klubíĀ•ko - mĀ•la tehdy sotva kilo - pĀ•tinesl a slíbil, Ā•e se o ni bude starat absolutně sám, a Ā•e všeciĀ•ko, co bude jeho RĀ•Ā•enka potĀ•mbovat, zvládne. A sám. Mají doma v koupelnĀ• umyvadlo na desce, takĀ•e po pĀ•tíchodu z venku tam pejsku odložit, ona poĀ•ká, aĀ• se pán svlékne a nastane rituál mytí - tahle Ā•ínk na noĀ•iĀ•ky, tahle na prdelku a pipku, tahle na tlamiĀ•ku. Pak usušit jejím osobním ruĀ•níkem - a teprve mĀ•Ā•e na (-:)). Po bytě má nĀ•kolik pelíškĀ•, ale jak to tak bývá, nakonec se probojovala do postele. Ovšem - nebylo to prý vĀ•bec jednoduché: paniĀ•ka naĀ•tídila, Ā•e tohle jednoznaĀ•nĀ• tolerovat nebude a šmytec! TakĀ•e pelíšek u postele, kdyĀ• páníĀ•ek usíná, tak ji jednou rukou, spuštĀ•nou z postele, hladí a uspí... JenĀ•e - tak bylo první dva tĀ•mi mĀ•síce jejího bydlení s nimi. Pak jeli všichni tĀ•mi na návštĀ•vu na chalupu k pĀ•tíbužným, nebyla jiná možnost (hahaha), než aby spala stulená v posteli... Když se vrátili zase zpĀ•t, tak RĀ•Ā•enka mechanicky se veer v hupslu nahoru. JenĀ•e, jak se Ā•míká, se zlou se potázala - paniĀ•ka začala lamentovat, nadávat, jeĀ•et, vyhroĀ•ovat a nakonec to pan uĀ•itel vyĀ•tšil následovně: podíval se naštvaným okem na manĀ•elku a Ā•mekl: "KdyĀ•c i já!" A stáhl si deku i polštĀ•m vedle postele, a lehl si k RĀ•Ā•ence... No, jak Ā•míkám - RĀ•Ā•enka nakonec zvíťázila, blaĀ•enĀ• si funí uvelebená na polštĀ•mi, v Ā•olíĀ•ku mezi pánovým krkem a hlavou, a od té doby tak oba spĀ•jí.

Co mne ještĀ• nesmírnĀ• potĀ•šilo: pán mi prozradil, Ā•e byl uĀ•itelem; já totiž obdivovala, jak pĀ•tímij povídá, jaký má perfektní sloh. A tak mi i prozradil, Ā•e dokonce píše kníĀ•ku: ale jen pro své vnuĀ•ky, aby vĀ•dĀ•ly, Ā• vším a kudy v Ā•ivotĀ• prošel. Píše prý o všech svých adresách... ÚĀ•asně téma! Byl to královší zĀ•itek, to popovídání si s tak milým a šĀ•astným Ā•lovĀ•kem.

d@niela